

Ośmiel się spodziewać i czekać

1. Spodziewanie się rozgrywa się zawsze w kontekście relacji. Im bardziej kogoś znam i kocham, tym bardziej spodziewam się, że nie zawiedzie mojego zaufania.

„Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają”, „...woła on swoje owce po imieniu ...głos jego znają, ..słuchają jego głosu.” (por. J 10,21)

„Trzymajmy się niewzruszenie nadziei, którą wyznajemy, bo godny jest zaufania Ten, który dał obietnicę.” (Hbr 10,23)

2. Spodziewanie się w kontekście wiary jest aktywnym oczekiwaniem i poleganiem na Bogu, który jest wierny swojemu słowu i spełnia swoje obietnice.

Jezus wiele razy mówi o takiej ufnej, odważnej, oczekującej wierze.

„Wszystko jest możliwe dla tego, kto wierzy.” (Mk 9,23)

”...czuвам nad moim słowem, by je wypełnić.” (Jr 1,12)

„Wszystko, o co w modlitwie prosicie, stanie się wam, tylko wiercie, że otrzymacie.” (Mk 11,24)

3. Spodziewanie się jest wyrażeniem w modlitwie swoich lub cudzych potrzeb - Kościoła i świata oraz oczekiwaniem, że Bóg, dla którego nic nie jest niemożliwe, zaspokoi je.

**FRAGMENT DO
ZAPAMIĘTANIA**

„O nic się już zbytnio nie troskajcie, ale w każdej sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w modlitwie i błaganiu z dziękczynieniem.” (Flp 4,4)

4. Bóg zawsze odpowiada na nasze modlitwy.

„Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a otworzą wam. Albowiem każdy, kto prosi, otrzymuje; kto szuka, znajduje; a kołaczącemu otworzą.” (Mt 7,7)

5. Boża odpowiedź przychodzi we właściwym czasie i we właściwy sposób, chociaż w naszym odbiorze czasem przychodzi późno lub za późno i nie tak jak sobie wyobrażaliśmy.

**„Jest to widzenie na czas oznaczony,
lecz wypełnienie jego niechybnie nastąpi:
a jeśli się opóźnia, ty go oczekuj,
bo w krótkim czasie przyjdzie niezawodnie.”**
(Ha 2,3-4)

„Kiedy wychodził z Jerycha..Bartymeusz, niewidomy żebrak, siedział przy drodze...zaczął wołać: Synu Dawida, Jezusie, zlituj się nade mną! Wielu go strofowało, żeby był cicho. On jednak jeszcze głośniej krzychał...Zatrzymał się Jezus i rzekł: Przywołajcie go...odrzucił swój płaszcz, poderwał się i przyszedł do Jezusa.Wtedy Jezus zapytał go: Co chcesz, abym dla ciebie zrobił? Niewidomy powiedział Mu: Rabbuni, abym wzrok odzyskał. Jezus mu rzekł: Idź, twoja wiara przywróciła ci zdrowie. Z miejsca odzyskał wzrok i szedł za Nim drogą.” (Mk 10,46-52)

6. Czas pomiędzy to czas między sianiem i zbieraniem. Siejemy nasze bóle, spodziewanie się „dobra”, które chcemy przez wiarę zdobyć, zdrowie, pracę, zagubionych ludzi, ale wypełnienie przychodzi zazwyczaj jak w przyrodzie - w innej „porze roku”.

„Ci, którzy we łzach sieją, żąć będą w radości. Idą i płaczą, niosąc ziarno na zasiew, lecz powrócą z radością, niosąc swoje snopy” (Ps 126,5-6)

7. Czasem Bóg nie odpowiada od razu, bo przygotowuje nas na coś większego. Wtedy On pracuje nad nami, gdyż zależy Mu bardziej na nas i na naszym charakterze niż na innych dobrach.

„Pamiętaj na wszystkie drogi, którymi cię prowadził Pan, Bóg twój, przez te czterdzieści lat na pustyni, aby cię utraścić, wypróbować i poznać, co jest w twym sercu; czy strzeżesz Jego nakazu, czy też nie. Utraścił cię, dał ci odczuć głód, żywił cię manną, której nie znałeś ani ty, ani twoi przodkowie, bo chciał ci dać poznać, że nie samym tylko chlebem żyje człowiek, ale człowiek żyje wszystkim, co pochodzi z ust Pana. Nie zniszczyło się na tobie twoje odzienie ani twoja noga nie opuchła przez te czterdzieści lat.” (Pwt 8,2-4)

8. Opóźnienie jest też związane z czasem duchowej walki, która toczy się za kurtyną, gdzie szatan używa różnych środków by udaremnić Boże plany i nam zaszkodzić.

„Bądźcie trzeźwi! Czuwajcie! Przeciwnik wasz, diabeł, jak lew ryczący krąży szukając kogo pożreć. Mocni w wierze przeciwstawcie się jemu.” (1 P 5,8-9)

9. Czas czekania na Bożą odpowiedź jest czasem wiary aktywnej i jej szlifowaniem. Nie powinien przypominać siedzenia w poczekalni.

Co możemy w tym czasie zrobić:

- koncentrować się na tym co może Bóg, a nie na tym czego ja nie mogę zrobić
- poznawać i zapamiętywać Boże Słowo, obietnice
- prowadzić dziennik, by zapamiętać lekcje, które daje mi rzeczywistość i Bóg. Wszystko po to, by „odrobić lekcje” - wyciągnąć wnioski z błędów, by nie popełnić ich drugi raz
- działać tak jak bym już posiadał, to o co proszę.